Autor publikacji:
Zbigniew Rzywucki firma R-Ceram.

www.doskonaleniegolebir-ceram
golebie@r-ceram.pl

Wprowadzenie do publikacji,

Niepodlegające dyskusji jest stwierdzenie, że zgodnie z prawami genetyki wszystkie rozpoznawalne cechy gołębi przekazywane są poprzez dziedziczenie. W hodowli gołębi niektóre z nich są widoczne i charakterystyczne, a inne, istotne dla hodowli cechy wymagają użycia dodatkowych narzędzi oceny. Znamiennym jest także to, że całokształt cech gołębi pocztowych określonych przez hodowcę podlega selekcji.

Przy wyborze nowego gołębia do hodowli, oczekiwanie hodowcy na pozytywne skutków decyzji i to w bardzo krótkim okresie czasu nie zależą tylko od gołębia. Zawsze w takich przypadkach, należy wziąć pod uwagę, czy zostały dla niego stworzone wszystkie niezbędne warunki do rozpłodu, a także należy przygotować się na sytuację, że spodziewane wyniki mogą być widoczne nie wcześniej jak za dwa lub trzy lata. Przy ostatecznej ocenie trafności wyboru, szczególnie ważne są wyniki jego potomstwa, w drugiej generacji F2.

Publikacje związane

- ✓ *Ocena kału gołębi.*
- ✓ *Wodnisty kał, biegunka- zwiastun problemów w hodowli.*
- ✓ *Sprawność układu oddechowego oraz przegląd działań zwiększających wydolność lotową gołębi.*
- ✓ *Przegląd wskaźników kondycji i formy lotowej gołębi.*
- ✓ *Cykl publikacji w bloku: choroby gołębi.*
- ✓ *Ocena przydatności wody do hodowli gołębi.*
- ✓ *Wpływ sprawności układu odporności organizmu na stan zdrowia i witalność gołębi.*
- ✓ *Wademekum produktów PANTEX HOLLAND.*

Część 2. OMÓWIENIE METOD STOSOWANYCH W DOSKONALENIU HODOWLI GOŁĘBI.

Powszechnie akceptowane i niepodlegające dyskusji jest stwierdzenie, że zgodnie z prawami genetyki wszystkie charakterystyki oraz cechy gołębi przekazywane są poprzez dziedziczenie. Niektóre z nich są widoczne i bardzo charakterystyczne, a inne istotne dla hodowli cechy wymaga użycia dodatkowych narzędzi oceny. Znamiennym jest także to, że wszystkie określone przez hodowcę charakterystyczne cechy gołębi pocztowych podlegające selekcji.

Przegląd charakterystycznych cech dziedziczenia, które przez hodowców najczęściej wykorzystywane są w selekcji i doskonaleniu hodowli.

- Wartość lotowa gołębi. Ocena poprzez analizę wyników lotowych.
- Ciąg powrotu do gołębnika. Ocena poprzez analizę wyników poszczególnych gołębi, rodzin gołębi.
- Poziom zdrowotny i witalność gołębi. Wstępna ocena potomka, analiza zdarzeń w długim okresie czasu.
- Budowa i upierzenie. Ocena wizualnie, poprzez ocenę w rękach, porównanie do wzorca.
- Waga gołębia. Ocena w rękach, porównanie do wzorca..
- Jakość i kształt skrzydła. Ocena wizualna, poprzez porównanie do wzorca.
- Umięśnienie. Ocena wizualnie, poprzez ocenę w rękach, porównanie do wzorca.
- Układ oddechowy, pojemność worków powietrznych, pojemność płuca, mostek, ogon. Ocena w rękach, porównanie do wzorca.
- Głowa, ułożenie oczu. Ocena wizualnie, porównanie do wzorca.
- Kolor i znak oka. Ocena wizualnie, porównanie do wzorca.
- Cechy psychiczne, nerwowość, predyspozycje do metody lotowania. Ocena ogólna, wyniki lotowe.

ZNACZENIE SPOSTRZEGANIA I OBSERWACJI CHARAKTERYSTYCZNYCH CECH DZIEDZICZENIA, ISTOTNYCH W SELEKCJI GOŁĘBI.

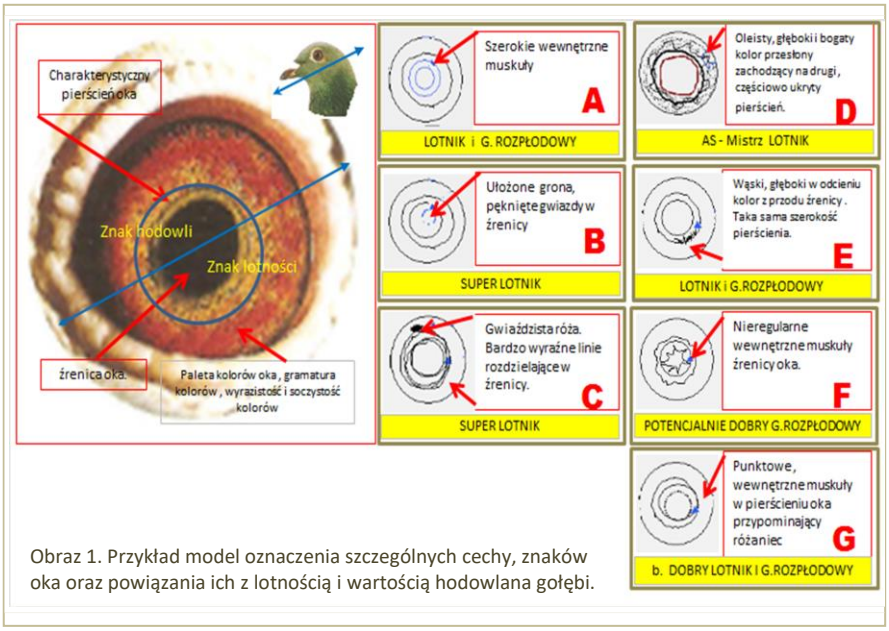
Przeważnie podczas każdej dyskusji hodowców a dotyczącej, jakości ocenianych gołębi można usłyszeć jednoznaczne opinie w temacie wzorca gołębi. W przeważającej ilości prezentowanych opinii dominuje stwierdzenie, że dobrze leży w rękach, że jest dobrze wyważony, że ma elastyczne skrzydło, że ma skrzydło lotnika, że ma mocny szkielet, że ma mocny ogon, że jest szeroki w klatce piersiowej, że jest lekki, itp. Porównując tylko wymienione cechy nasuwa się stwierdzenie, że istnieją duże różnice pomiędzy gołębiami. Różnice te zauważalne są w szczególności u gołębi z predyspozycją lotową na krótkie lub długie dystanse. Każdy hodowca, który do oceny weźmie w ręce dwa różne wymienione typy gołębi, potrafi wychwycić charakterystyczne dla nich cechy i ocenić różnice pomiędzy nimi. Pomiędzy gołębiami, bardziej wyraziście różnice można zaobserwować u tych gołębi, które już udowodniły swą wartość dla różnych kategoriach lotów. Coroczna wystawa gołębi jest idealnym miejscem dla hodowców, którzy próbują samodzielnie ugruntować wiedzę dotyczącą oceny wartości gołębi. To tam, we wszystkich kategoriach wystawiane są najbardziej wartościowe osobniki. Ogólna dostępność wartościowych gołębi i wypełnione przez gremium sędziowskie ich karty oceny pozwalają hodowcy ocenić i porównać je z gołębiami z własnej hodowli. Jeśli hodowca potrafi skonfrontować wystawiane gołębie z gołębiami ze swojej hodowli, określić ich mocne i słabe strony, to na pewno jest to już sukces.

ZNAK OKA.

Jest to cecha dziedziczenia, która wśród hodowców, jest bardzo popularna i jest rzeczywiście analizowana. Stanowi modelowy przykład strukturalnego podejścia hodowcy w wyznaczaniu charakterystycznych cech dziedziczenia gołębi, które uczestniczą w lotowaniu.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Rozpowszechnianie tylko za zgodą autora/ Zbigniew Rzywucki firma R-CERAM / KOD/ Data /strona. 1

Bezdyskusyjnym jest też fakt, że teorie dotycząca znaku oka jednoznacznie utrwaliły się w historii hodowli gołębi. Także, jako specyficzny rytuał oceny gołębia.
W dyskusjach pomiędzy hodowcami, podkreśla się znaczenie charakterystycznych znaków, które występują w oku, jako wyznacznika, jakości gołębi. Teoria oka, znaku oka, była już tematem wielu publikacji. Mam nadzieję, że będzie ona też i w przyszłości. Jedną z poglądowych metod oceny, jakości oka i powiazaniu jej z predyspozycjami gołębi ujęta jest na obrazie 1.
W wielu katalogach zdjęcie oka stało się nieodłączną częścią wizerunku oferowanych do sprzedaży gołębi. Przy aktualnej możliwościach fotografii, jakości oraz możliwościach przekazu, niepodlegającym dyskusji jest stwierdzić, że oczy gołębi są imponujące i fascynujące. Z drugiej jednak strony, kiedy weźmie się pod uwagę, ile z teorią oka związanych jest sprzecznych opinii, to w wdrożeniu jej do własnej hodowli radziłbym rozwagę.

Obraz 1. Przykład model oznaczenia szczególnych cechy, znaków oka oraz powiązania ich z lotnością i wartością hodowlana gołębi.

Także, na każdym etapie działań dotyczących hodowli, selekcji warto zadać sobie istotne pytanie.
Czy rzeczywiście za pomocą znaku oka, możemy oceniać wartość wszystkich gołębi w hodowli?.
Istnieje wiele teorii dotyczących znaku oka, które podkreślają istotną współzależność tej cechy z wartością lotową i hodowlaną. Przykładem takiego podejścia, może być modna w latach sześćdziesiątych i siedemdziesiątych, teoria oka wg. Bishopa, a dotycząca wpływu szczególnych znaków i koloru oka. Niejednokrotnie jesteśmy świadkami scen z filmów wideo, lub scen z corocznych wystaw gołębi, na których to widać specyficzny rytuał. Oceniając wartość eksponowanych gołębi, często hodowcy za pomocą lupy, usiłują w oku gołębia dostrzec coś interesującego, coś, co oczekują.

Jednak, dla przeciwwagi takiego podejścia, do spostrzegania cechy znaku oka jako wyznacznika jakości gołębi, przytoczę choćby opinie, pochodzące od znanych w świecie hodowców. Przykładem, może być opinia mistrza hodowli Jos Houben, który w jednej z publikacji dotyczącej swojej hodowli i teorii oka, jako wyznacznika jakości gołębia, jednoznaczne zaakcentował swoje przemyślenia. Krótko ujmując jego wypowiedź, podkreślał on, że gołębie muszą latać i osiągać mistrzowskie wyniki bez względu na oko. Analizując dokładniej sens jego wypowiedź co do znaku oka możemy jednak wywnioskować, że mimo wszystko są jakieś cechy oka, które hodowca preferuje u swoich gołębi. Niektórzy hodowcy chcą w swojej hodowli widzieć tylko gołębi z małą źrenicą oka, lub oczy gołębi o wyraźnym soczystym ubarwieniu, lub gołębie o specyficznym spojrzeniu. Niejednokrotnie dla zaakcentowania swej opinii, używają bardzo obrazowych określeń jak, cenię gołębie o inteligentnym spojrzeniu. W przeważającej ilości wypowiedzi, powtarza się jednak opinia, że nie toleruje się łączenia razem gołębi o szklanym oku. Uzasadniając opinię swą stwierdzeniem, że nie należy pogłębiać mutacji.
Niezaprzeczalnym jest też fakt, że hodowcy przy tworzeniu własnych rodzin gołębi, linii gołębi z powodzeniem wykorzystują teorię oka, jako wyznacznika dominacji cechy przekazu genetycznego. Stosują zasadę, że każda rodzina gołębi, o mocnych cechach genetycznego przekazu posiada swoje charakterystyczne wyznaczniki, znaki szczególne. Obecnie hodowcy łatwiej jest powiązać istotne cechy dziedziczenia, wyznacznika, który znamienny dla danej rodziny gołębi z udokumentowanymi wynikami lotowymi. Internetowa dostępność wyników lotowych, dostępność specjalistycznych programów komputerowych dotyczących hodowli, znacznie w tym pomaga.

Przykładem praktycznego podejścia przy tworzenia własnej rodziny gołębi, w którym wykorzystano charakterystykę mocnych cech przekazu, jako wyznacznika jakości gołębia, rodziny gołębi, jest historia gołębi, które wywodzą się z hodowli Gijsa Petersa oraz z hodowli Henriego van Venrooij, Holandia. Wartość tych gołębi, poprzez przekaz dominujących cech dla nowego pokolenia została udokumentowana znaczącymi wynikami lotowymi. W hodowlach, w, których znajdują się rodziny tych gołębi, udokumentowane i wyniki monitorowane przez moją firmę R-Ceram, jednoznacznie potwierdzają fakt istnienia dominacji niektórych cech.

Dla potwierdzenia tezy dotyczącej wzajemnej korelacji, pomiędzy jakością gołębi a dominującymi charakterystycznymi cechach przekazu genetycznego, podam przykład rodziny gołębi pochodzącej z linii The King. Gołębie te, charakteryzują się wspólną wyróżniającą cechę jak: mała źrenica oka, mocna gramatura i soczystość koloru oka.
Gołębie z linii, the King kilkukrotnie reprezentowalne były na Ogólnopolskiej Wystawie Gołębi.

Obraz 2. Gołębie, twórcy linii gołębi: The King oraz Marko

Wszelkie prawa zastrzeżone. Rozpowszechnianie tylko za zgodą autora/ Zbigniew Rzywucki firma R-CERAM / KOD/ Data /strona. 2

Innym, znamiennym przykładem korelacji cech są także gołębie, które wywodzą się z linii MARKO. Stwierdzone jest, że bez względu na miejsce hodowli mają one wyraziste, wspólne cechy dziedziczenia jak, mocny instynkt powrotu do gołębnika, charakterystyczny kształt głowy oraz dobrą efektywność hodowlaną.

Jednym z najważniejszych wyznaczników, które warunkują potencjał rozwojowy hodowli opiera się głównie na przestrzeganiu zasady, że hodowla nie może być zlepkiem gołębi niewiadomego pochodzenia, gołębi pochodzących z różnych hodowli, to znaczy każdy gołąb z innej hodowli.
Decydującymi o sukcesie w rozwoju hodowli czynnikami są przede wszystkim, wnikliwa obserwacja i jednoznacznie wyznaczone cechy gołębi podlegające selekcji. To one są gwarantem budowy hodowli przyszłości na stabilnym fundamencie. W przypadku, kiedy selekcja lotowa wykaże, że jedna lub kilka par gołębi z całej hodowli efektywnie przekazuje oczekiwane przez hodowcę cechy, to warto zaryzykować rozwój hodowli w oparciu o te gołębie. Dla potwierdzenia słuszności tej tezy, przytoczę choćby historię słynnego hodowcy K. MEULEMANS, farmera z Holandii. Pozytywnym przykładem takiego podejścia, są też hodowcy w Polsce, którzy tworzą gołębniki, zespoły gołębi na dalekie dystanse.
Z praktyki hodowlanej wynika, że łatwiej jest określić, skomplikowane zależności i powiązania pomiędzy cechami dziedziczenia w sytuacji, kiedy w hodowli gołębi uwidacznia się mocna dominacja tylko niektórych cech genetycznego przekazu. Szczęściem dla hodowcy jest, kiedy cechy te dotyczą lotności gołębi, zdobywania konkursów oraz mocnego instynktu powrotu do gołębnika.

Niezaprzeczalnym jest, też fakt, że niektóre z negatywnych cechy przekazu genetycznego ujawniają się bardzo wcześnie, widoczne są już u młodych gołębi, ale też cechy te mogą ujawnić się dopiero w późniejszym okresie ich życia. Dla hodowli stan taki jest bardzo groźny, zwłaszcza dla hodowli ukierunkowanej na lotowanie. Klasycznym przykładem takiego zjawiska, jest dziedziczenie cechy: nerwowości gołębi. Hodowcy, aby uniknąć problemów z utrzymaniem dyscypliny w gołębniku w takich przypadkach stosują ostre zasady selekcji. Usuwa się wszystkie bez względu na pochodzenie gołębie nerwowe i nieskoordynowane „ w myśl zasady:

„ nerwus + nerwus" potencjalnie wyda potomka „ super nerwusa „.

Innym, klasycznym przykładem dziedziczenia negatywnej cechy genetycznego przekazu, jest zaburzenie efektywności lotowej gołębi lub zaburzenie instynktu powrotu w pierwszym, lub drugim roku życia gołębi. Tego typu gołębie niejednokrotnie bardzo dobrze spisują się w lotach w roku urodzenia, aby w następnych dwóch latach całkowicie wygubić się. Problem ten, dotyczy nieraz całej rodziny gołębi. Hodowcy z doświadczeniem potrafią jednak minimalizować skutki oddziaływania tej cechy.

WYBÓR POTENCJALNEGO GOŁĘBIA do ROZPŁODU.

Powrócę ponownie do sytuacji, w której hodowca planuje podjąć decyzję o wprowadzeniu do hodowli nowej krwi poprzez zakup nowego gołębia. Powszechna dostępność kontaktów z innymi hodowcami, kontakt poprzez Internet, poprzez aukcje gołębi, zakup upragnionego gołębia przy okazji corocznych wystaw gołębi zawsze wnosi wielkie ryzyko dewastacji i degradacji własnej hodowli. I to nie tylko w obszarze genetyki, ale przede wszystkim w obszarze zdrowia całej hodowli. Wraz z nowym nabytym gołębiem istnieje potencjalne ryzyko wprowadzenia do hodowli, nowych agresywnych chorób, które na długie lata potrafią znacząco osłabić poziom zdrowotny własnej hodowli.
Także powszechnie znane jest, że każde wprowadzenie do gołębnika rozpłodowego nowego gołębia wiąże się z niewiadomą. Przed wyborem gołębia zawsze należy pamiętać o starej, lecz wciąż aktualnej zasadzie, że:

Super gołąb, super As lotowy, który nie przekazuje swoich wartościowych cech dziedziczenia na nowe pokolenie, jest wart złamanego grosza. To oznacza, że wart jest ZERO.

Niezmierne ważne jest w tym wszystkim to, aby w odpowiednim czasie podjąć decyzję, czy jeszcze kontynuować hodowlę z testowanym gołębiem.

Kilku praktycznych uwag, które mogą ułatwić wybór nowego gołębia do hodowli.

- Potencjalny przyszły gołąb rozpłodowy o oczekiwanych cechach dziedziczenia, zawsze musi być bardziej wartościowy dla oczekiwanej do poprawy cechy genetycznej od wszystkich gołębi w hodowli.
- Nigdy nie ryzykuj w zakupie gołębia, jeśli nie jesteś powinien oczekiwanych pozytywnych rezultatów. Pamiętaj, że zły wybór to potencjalne ryzyko dewastacji hodowli, którą tworzyłeś przez wiele lat.
- Jeśli masz do wyboru - wybrać gołębia z dobrej hodowli z okolicy twojego zamieszkania lub z hodowli z wielką reklamą, lepiej wybrać to pierwsze.
- Jeśli masz do wyboru - wybrać gołębia z małej, lecz sprawdzonej hodowli lub z hodowli liczebnie wielkiej, wybierz to pierwsze.
- Zawsze analizuj i porównuj rodowody oferowanych gołębi oraz obserwuj oferowane inne gołębie. Poszukuj u nich nie tylko swego wymarzonego, ale też określ czy istnieją istotne różnice pomiędzy oferowanymi do sprzedaży innymi gołębiami. Wyrównanie gołębi, może świadczyć o dyscyplinie w selekcji.
- Zawsze obserwuj, w jakich warunkach przed sprzedażą przechowywane są gołębie, jaki jest ich poziom zdrowotny, jakie są ich odchody. Należy też mieć na uwadze fakt, że gołębie, które uczestniczą na wystawach ze względu na stresy mogą wydalać inny niż normalnie kał.
- W przypadku, kiedy oferowane gołębie wystawiane są łącznie z ich rodowodami, warto prześledzić i porównać informacje, co się w nich znajduje. Szczególnie istotne są opisy przodków, do trzeciego pokolenia wstecz. W przypadku, kiedy informacje dotyczą wyników lotowych istnieje możliwość ich weryfikacji poprzez Internet, poprzez stronę oddziału w którym było lotowane.
- W przypadkach, kiedy rodowody składają się tylko z numerów obrączek, rasy gołębi, to może tylko świadczyć o komercyjnym podejściu do sprzedaży gołębi. W takim przypadkach istnieje małe prawdopodobieństwo pozyskania wartościowego gołębia.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Rozpowszechnianie tylko za zgodą autora/ Zbigniew Rzywucki firma R-CERAM / KOD/ Data /strona. 3

RODOWÓD GOŁĘBIA, CERTFIKAT JEGO AUTENTYCZNOŚCI.

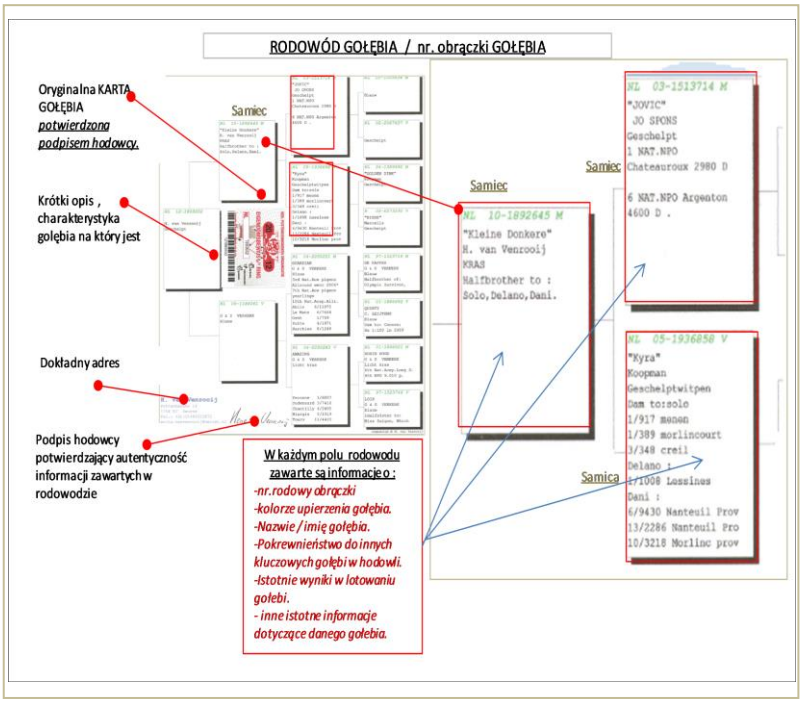
W historii słynnych hodowli gołębi znane są przypadki, że niektóre oferowane gołębie nie posiadały dokładnych rodowodów. Takim przykładem mogą być oryginalne gołębie Janssen, gdzie autentyczność ich udokumentowana jest tylko pieczątką i podpisem na odwrocie karty gołębia. Podobne sytuacje mogą dotyczyć także wybitnych hodowców starszego pokolenia z Belgii, Holandii. Prezentowany sposób przedstawiania wartości oferowanego gołębia, bez potencjalnego ryzyka jest możliwy tylko pod warunkiem, poznania hodowcy i hodowli, z której gołąb pochodzi.

Jak zbudowany jest rodowód.

Klasyczny przykład rodowodu gołębi zamieszczony jest na obrazie 3 i dotyczy gołębia pochodzącego z hodowli H van Venrooij z Deurne, Holandia. Publikacje na temat H v Venrooij i jego hodowli, można znaleźć na stronie internetowej, w moich wcześniejszych publikacjach.

Integralną częścią każdego rodowody jest Karta gołębia, potwierdzona własnoręcznym podpisem przez właściciela gołębia.

Przy wyborze nowego gołębia, oczekiwanie hodowcy na uzyskanie pozytywnych skutki wyboru i to w bardzo krótkim okresie czasu nie tylko zależą od gołębia. Zawsze należy wziąć pod uwagę fakt, czy dla nowego gołębia zostały stworzone wszystkie niezbędne warunki do rozpłodu. A także, przygotować się na sytuacje, że oczekiwane wyniki mogą być widoczne nie najwcześniej jak z dwa lub trzy lata. Przy potwierdzeniu jakości gołębia rozpłodowego szczególnie ważne są wyniki jego potomstwa w drugiej generacji, F2.

Obraz 3. Przykład rodowodu gołębia oraz istotne objaśnienia.

ZMIENNOŚĆ i RÓŻNORODNOŚĆ GOŁEBI w HODOWLI.

Poznanie różnorodności, zmienności cech gołębi stanowi solidną podstawę dla wszystkich działań związanych z rozwojem i doskonaleniem hodowli. Z życia wiemy, że nie ma dwóch identycznych ludzi, nie ma także dwóch identycznych gołębi. Chyba, że są to klony!!. Jedną z najlepszych okazji utwierdzenia nas w słuszności tej teorii jest coroczny sezon lotowy. Szczególnym miejscem na ocenę gołębi jest punkt wkładania gołębi na loty oraz spotkanie hodowców kończące sezon i prezentacja wyników. To tam każdy hodowca ma okazję oglądać i oceniać gołębie innych hodowców. Jestem pewien, że wnikliwe obserwacje powinny utwierdzić każdego hodowcę w przekonaniu, że u innych hodowców gołębie też się różnią. Różnice pomiędzy gołębiami są czasami mniejsze lub większe. Jednak wielkość różnic pomiędzy gołębiami w dużej mierze zależy od stanu i jakości hodowli z której pochodzi zespół lotowy.
Warto także zastanowić się nad przyczynami takiego zjawiska, co decyduje o wystąpieniu różnorodności gołębi w hodowli. Dlaczego są takie różnice pomiędzy gołębiami?.
Pojęcie „ZMIENNOŚĆ GOŁĘBI ” nie należy łączyć z czymś negatywnym. W znaczeniu pozytywnym, jest to obszar do ciągłego udoskonalania. Mówiąc prościej, hodowcę zawsze powinno interesować źródło wystąpienia tych różnic.

Udowodnione jest, że jednym ze źródeł zmienności gołębi, jest efekt dziedziczenia. Zmienność gołębi może być minimalizowana głównie poprzez kojarzenie, działania genetyczne, przez wprowadzenie do hodowli super gołębia, super dominanta, oraz poprzez jednoznaczną selekcję. Dobrym przykładem takiego podejścia, jest powszechnie znana historia gołębia JONGE ARIEST z hodowli J.HOUBEN. Jego cechy genetyczne jako dominanta ujawniły się dopiero później, po trzech latach testów. JONGE ARIEST jako trzyletni gołąb bez względu na partnerkę z którą był połączony, wykazał, że jego potomstwo, także u innych hodowców, dziedziczą i przekazują dalej dominujące cechy Jonge Ariest. Innym klasycznym przykładem, takiej dominacji cech, był legendarny gołąb 05, także legendarny gołąb 019 z hodowli barci Janssen. Gołębie te, trwale zapisały się w historii hodowli, jako twórcy znanych linii gołębi pocztowych.
Innym istotnym źródłem kształtowania zmienności gołębi w hodowli, jest środowisko. Niepodważalnym jest stwierdzenie, że otoczenie życia gołębi może istotnie wpływać na ich zmienność. Szczególnym okresem, który znacząco wpływa na kształtowanie różnic między gołębiami, jest pierwszy rok ich życia. Niezmiernie negatywny wpływ na zmienność gołębi ma toksyczność karmy, nadmierne stosowanie antybiotyków, stosowanie metod lotowania w oparciu o totalne wdowieństwo oraz długotrwałe stresy.

OPIS PRAKTYCZNYCH TESTÓW, KTÓRYCH CELEM JEST OCENA PRZYDATNOŚCI GOŁĘBI DO ROZPŁODU, HODOWLI.

KOJARZENIE TESTOWE. Głównym celem testów kojarzenia, jest wyznaczenie u pary gołębi przeznaczonej do rozpłodu cech dziedziczenia i dominacji, które są pożądane w rozwoju hodowli, lub wyznaczenie potencjalnych defektów dziedziczenia. W szczególności w dotyczy to przypadku testowania nowego gołębia przeznaczonego do rozpłodu.
Test na wyznaczenie defektów dziedziczenia jest szczególnie ważny, ponieważ pozwala zabezpieczyć hodowlę przed potencjalnym ryzykiem degradacji hodowli w przyszłych pokoleniach. Skuteczność TESTU KOJARZENIA i realność wyniku będzie większa w

przypadku, kiedy oceni się dokładnie wszystkie gołębie uczestniczące w TESCIE. Przy organizowaniu TESTU należy wziąć pod uwagę wszystkie interesujące hodowcę cechy dziedziczenia, oraz omawiane wcześniej zasady o dziedziczeniu cech sprzężonych lub wzajemnie połączonych charakterystyk.

W przypadku ocenianego SAMCA, kiedy oczekiwana przez hodowcę cecha, ma być dominująca, lub sprzężona z płcią gołębi, na przykład kolor oka, kolor upierzenia lub jakość upierzenia, to:

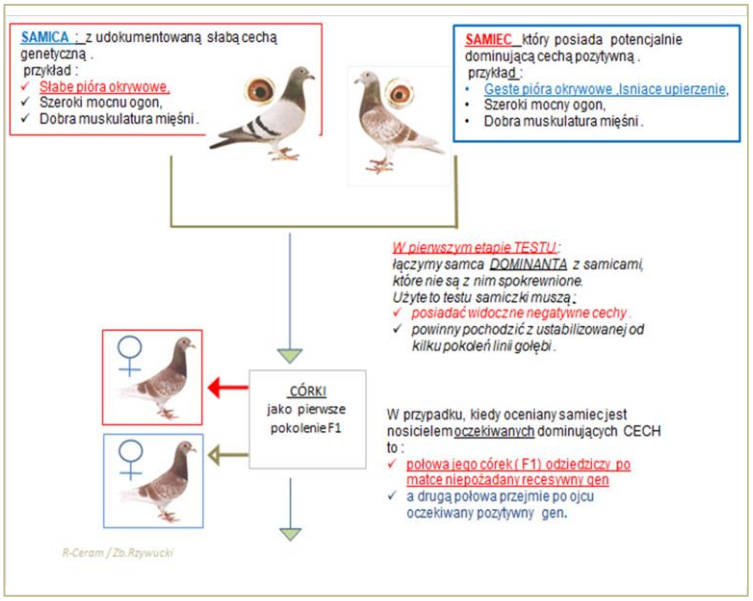
Do TESTU KOJARZENIA, należy wybrać samiczkę z wyraźnie negatywną, oczekiwaną do poprawy cechę dziedziczenia. Samiczka powinna pochodzić z stabilnej od kilku pokoleń linii gołębi, pochodzącej z hodowli hodowcy.

W przypadku, kiedy samiec posiada jakościowo dobre upierzenie, oraz, jest to cecha dominująca, to powinien on ją przekazać z sukcesem na wszystkie samce z pierwszej generacji (F1).

W przypadku, kiedy samiec nie posiada cechy dominującej to zgodnie z drugim prawem dziedziczenia, u samiczek połowa z nich ujawni się z dotychczasową negatywną wadą dziedziczną.

Test ten jest obiektywny tylko w przypadku uczestniczenia w nim większej ilości gołębi, potomków uczestniczących w teście.

Szczególnie obiektywny jest wynik TESTU w przypadku, kiedy zastosowane do testu gołębie są stabilne genetycznie. W sytuacji, kiedy mamy do czynienia z hodowlą, w której, każdy gołąb pochodzi z innej nieznanej hodowli, należy postępować inaczej. Przed testem kojarzenia, należy przeprowadzić test czystości genetycznej. Wyznaczyć gołębie o potencjalnie niskim wskaźniku recesywności

Obraz 4. Schemat prowadzenia testu kojarzenia. Cel: wyznaczenie mocnych cech dziedziczenia i dominacji.

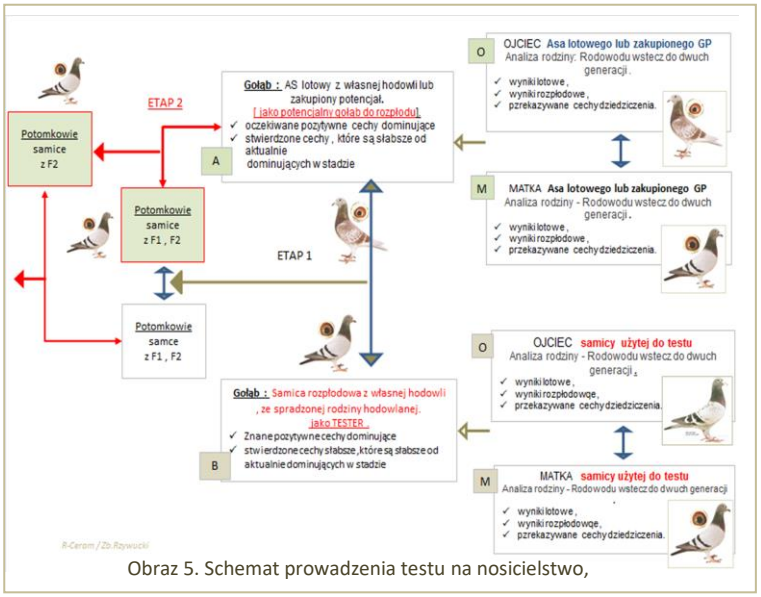
TEST NA NOSICIELSTWO CHORÓB, lub NOSICIELSTWO DEFEKTÓW GENETYCZNYCH.

Test na nosicielstwo, musi opiera się na niepodważalnych prawach dziedziczenia. W szczególności na prawie, że, geny recesywne ujawniają swoją obecność tylko w stanie homozygotycznym *(czystym genetycznie).*

Dlatego najpewniejszą metodą sprawdzenia potencjalnego gołębia do rozpłodu na nosicielstwo niepożądanej cechy, jest połączenie testowanego samca z jego własnymi córkami.

Test opiera się na podstawowej regule dziedziczenia, że samice ze względu na swój jeden pusty chromosom **Y,** w parze (**X, Y)** oddziaływają inaczej na swego potomka, niż samiec. Samica może ze swej pary chromosomów, do nowej komórki przekazywać tylko jeden chromosom typu **X** i tylko na syna, nie na córkę. Na córkę może przekazać tylko chromosom typu **Y.**

Potencjalny do rozpłodu gołąb, As (A) powinien być odpowiedni dla cech dziedziczenia do ojca (OB) i samicy rozpłodowej B. Samica rozpłodowa (B) powinna być odpowiednia cechami dziedziczenia do matki (MA), to jest do wartościowego gołębia z wytypowanej do testu linii, rodziny gołębi.

Obraz 5. Schemat prowadzenia testu na nosicielstwo,

TEST na NOSICIELSTWO, przebiega w dwóch etapach. Z całego toku postępowania oraz z naturalnego cyklu życia gołębi wynika, że nowa generacja F1 może wydać potomka F2, tylko po osiągnięciu dojrzałości płciowej. Warunkuje to, że potencjalnie najkrótszym okresem oczekiwania na wynik testu jest minimum 2 lata i przede wszystkim uwarunkowany jest wymogiem testu tj., udziale w nim jego córek.

Mam nadzieję, że moja publikacja, będzie wsparciem dla hodowców, we wszystkich działaniach w doskonaleniu hodowli. Życzę systematyki i cierpliwości w oczekiwaniu na pozytywny wynik.

Koniec części 2. Autor publikacji: Zbigniew Rzywucki R-CERAM.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Rozpowszechnianie tylko za zgodą autora/ Zbigniew Rzywucki firma R-CERAM / KOD/ Data /strona. 5